

Жалбоподателя И.Р.И. от град Габрово е обжалвал Наказателно постановление № 20-0892-000770, издадено на 15.07.2020 година от Началник на Сектор „ПП“ при ОД на МВР Габрово, чрез което за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП той е бил санкциониран с „Глоба“ в размер на сумата от 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от „Шест месеца“, наложени на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1-во от ЗДвП, както и с отнемане на десет контролни точки – същото осъществено въз основа на Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 година за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършване на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение (Обн. ДВ брой 1 от 04.01.2013 година, в сила от 04.02.2013г.; изм. брой 44/2015 г.; изм. и доп. бр. 28/04.04.2017 г., в сила от 4.04.2017 година; бр. 26 от 23.03.2018 година). По съображения, изложени в подадената жалба и развити чрез процесуален представител, който е упълномощил според предвидения за това ред, жалбоподателя е счел издаденото постановление за незаконосъобразно и го е обжалвал като такова с искания за неговата цялостна отмяна, заедно с всички законни последици, които произтичат от това. Към последните спадат и разноски, заплатени на този процесуален представител, които се претендират за присъждане въз основа на предвиденото в ЗАНН.

Ответната по жалба страна е била редовно призована, но не е изпратила процесуален представител на определените за разглеждането на делото дати. В писмото, с което е изпратила жалбата и материалите от административно-наказателната преписка на съда, тази страна е направила искане за оставяне на същата без уважение, както и за потвърждаване на обжалваното постановление като правилно и законосъобразно.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателя е правоспособен водач от категориите „А“, „В“, „С“, „АМ“ и „ТкТ“, воден на отчет в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Габрово, който до описаната в акта е бил санкциониран чрез девет влезли в сила наказателни постановления за множество нарушения на норми от ЗДвП, извършени при управление на МПС. Освен с тях, за подобни нарушения той е бил санкциониран и чрез 5 броя фишове, които също са били влезли в сила към тази дата. Към месец декември 2018 година той е притежавал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „А 160“ с Рег. № ЕВ 30-57 ВК, който е бил регистриран на негово име.

На 16.12.2018 година посочения лек автомобил бил управляван в с. Драгановци, община Габрово. Около 11,08 часа на същата дата, докато пътувал по участък от улица „Георги Димитров“ през територията на това населено място, той бил заснет да се движи със скорост, надвишаваща разрешената за населени места. Обработката на заснетия от установилото този факт техническо средство (мобилна система за видеоконтрол TFR1-M 512) фотоклип позволила да се установи регистрационния номер на МПС, при чиято проверка станало ясно, че неговата регистрация била служебно прекратена на 08.11.2018 година поради получено уведомление за липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Поради посоченото обстоятелство, отразено в изготвена докладна записка (с Рег. № 264р-4600 от 28.03.2019 година) до Началник на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Габрово, както и на данните за самоличността на водача (в лицето на жалбоподателя И.Р.И.), който е управлявал автомобила на въпросната дата, в края на месец април 2020 година са били извършени действия по сезиране на Районна прокуратура Габрово. С постановление, издадено на 29.05.2020 година, прокурор при тази прокуратура е отказал да образува наказателно производство за извършено престъпление от общ характер – по чл. 345, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, тъй като въз основа на събраните по преписката данни е приел, че съответното изпълнително деяние, което е било свързано с предприетото

управление на автомобила, не се явява съставомерно от субективна страна.

Въз основа на установените по преписката данни за самоличността на лицето, което е управлявало автомобила към момента на неговото заснемане с техническото средство, на 08.10.2019 година е бил съставен и акт за установяване на административно нарушение в личното присъствие на жалбоподателя. На посочената дата акта е бил предявен и подписан от Иванов, а същия е получил препис от него. Въз основа на този акт и на останалите материали по административно-наказателната преписка, на 15.07.2020 година Началника на Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР Габрово е издал цитираното наказателно постановление под № 20-0892-000770, което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

При така изложената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Данните в разписката към приложения на л. 5 от делото екземпляр на наказателното постановление сочат, че той е получен от жалбоподателя на 28.09.2022 година Жалбата срещу същото е била подадена в Районен съд Габрово на 04.10.2022 година, или преди края на законоустановения (с чл. 59, ал. 2 от ЗАНН) четиринадесет дневен срок, започнал (съобразно правилата на чл. 83 от ЗАНН и чл. 183, ал. 2 от НПК) да тече от деня, който е следвал датата за неговото получаване. С оглед на това и поради обстоятелството, че е била подадена от правоимащо лице, тя следва да се приеме за процесуално допустима, а разгледана по същество – и за основателна по отношение на искането за неговата отмяна.

Законосъобразността на всяко едно наказателно постановление се предпоставя преди всичко от тази на акта за установяване на съответното нарушение, което се санкционира чрез него. Същия трябва да отговаря на определени условия и следва да бъде съставен преди изтичането на конкретни срокове, посочени в нормата на чл. 34, ал. 1, б. ”В” от ЗАНН. В настоящия случай изискванията във връзка с тях действително са спазени. Приложенияте (на л. 13-14) по делото писмени материали от съответната кореспонденция, водена със собственика на МПС за установяване на обстоятелството кое лице е управлявало автомобила с Рег. № ЕВ 30-57 ВК в 11,08 часа на 16.12.2018 г., установяват, че нарушителя е бил открит на датата 28.10.2019 г., на която е бил съставен и акта за установяване на съответното административно нарушение. Към нея Районна прокуратура Габрово все още не е била сезирана от Сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР Габрово, като все още е липсвало произнасяне по въпроса дали извършеното от него е представлявало престъпление, или не. Щом това е така, а този въпрос е бил решен в отрицателен смисъл едва на 29.05.2020 година и посоченото обстоятелство (според приложеното на л. 11 писмо) е станало известно на наказващия орган на 01.06.2020 година, следва да се приеме, че при съставянето на акта на акта не е допуснато нарушение на указаното в чл. 33, ал. 1 и 2 от ЗАНН или такова във връзка с установения в чл. 34, ал. 1, б. „В” тримесечен срок, още повече и с оглед на факта, че той се явява издаден преди изтичане на една година от деня за извършване на описаното в него нарушение. Срока за издаване на наказателното постановление също се явява спазен, тъй като то е било издадено преди края на шестмесечния период, започнал да тече от датата за издаване на посоченото постановление от прокурора, с което е прието, че извършеното не съставлява престъпление от субективна страна. Актът е съставен от компетентно лице по смисъла на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, като последния и наказателното постановление съдържат всички реквизити, предвидени под формата на задължителни чрез нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. И наказателното постановление също се явява издадено от компетентен орган, тъй като направеното позоваване в него и т. 2.12 от посочената в последното Заповед с Рег. № 81213-515/14.05.2018 година, издадена от Министъра на вътрешните работи и приложена на л. 22-23 от НАХД № 704/2022 г., водят до заключение, че Началника на Сектор „ПП” при ОД на МВР Габрово е бил компетентно по смисъла на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП лице, разполагащо с права да издава подобни постановления за нарушения на норми от същия

закон.

Въпреки че (от аспект на данните в приложените на л. 18 и 19 материали и действителното осъществено управление на автомобила) нарушението е налице от обективна страна, съдът прие, че жалбоподателя И.И. е незаконосъобразно санкциониран за него, тъй като по делото няма доказателства, които да установяват, че към датата, на която МПС се е движело по улица „Георги Димитров” в с. Драгановци, община Габрово, той е знаел (или би могъл да предполага), че автомобилът се е явявал с прекратена регистрация. След като това е така и към момента, в който е било заснето от техническото средство, МПС е било с монтирани регистрационни табели, следва да се заключи, че действията във връзка с извършеното служебно прекратяване на неговата регистрация не са били сведени до знанието на собственика според предвидения от закона ред, а оттук – че управлението на колата не би могло да осъществява състава на нарушение по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДП от субективна страна. И това е така, тъй като изпълнителното деяние на въпросното нарушение, както и това на аналогичното нему престъпление по чл. 345 ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, е възможно да бъдат осъществени само с умишъл, който не би могъл да се счита за проявен в настоящия казус поради липсата на доказателства за изпълнение на предвиденото задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, както и за уведомяване на собственика от Сектор „ПП” при ОД на МВР Габрово за прекратената регистрация поради липсата на задължителна застраховка „ГО” за автомобила. Изложените обстоятелства не е било отчетено от страна на наказващия орган, въпреки че въз основа на него (според предвиденото в нормата на чл. 54 от ЗАНН) той е следвало да прекрати образуваната преписка чрез мотивирана резолюция, тъй като извършеното нарушение не би могло да се вмени във вина на водача. Като е сторил това и е санкционирал жалбоподателя с посочените наказания, същият е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление, което подлежи на отмяна поради тази причина.

Предвид изложените съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени. Въз основа на това, с оглед на изрично направеното искане и представените в подкрепа на същото писмени доказателства, намери, че съобразно предвиденото в чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН ответната по жалба страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя И.И. стойността на съответните разноски – възлизащи на сумата от 300 лева, които (според приложения на л. 4 договор за правна защита и съдействие, сключен на 04.10.2022 г.) той е платил за упълномощаване на процесуален представител – адвокат от Адвокатска колегия - Габрово, който не само че е изготвил подадената жалба против наказателното постановление, но и го е представлявал като такъв в производството по него. Приложените по делото доказателства сочат, че тази сума е била действително заплатена, и доколкото свързаните с нея средства не могат да се считат за завишени с оглед на предвидените критерии в чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в редакцията на същата норма по ДВ брой 68/2020 г.), не са налице основания за нейното намаляване, още повече при липса на изразено искане за това от ответната по жалба страна.

Освен сумата от 300 лева, вписана в посочения договор за правна защита и съдействие с дата на сключване 04.10.2022 г., упълномощения от жалбоподателя процесуален представител претендира за присъждане на втора сума в същия размер, по отношение на която твърди, че е била заплатена от неговия клиент във връзка с процесуално представителство по НАХД № 719/2022 г. на Районен съд - Габрово. Това твърдение не се подкрепя от приложените доказателства. Поради това и тъй като по настоящото дело не е представен договор за правна защита и съдействие, различен от описания по-горе, който да установява не само наличие на възникнали договорни отношения във връзка с това дело, но и размера на действително заплатените средства за тях, искането за присъждането на тази втора сума не би могло да се удовлетвори.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: .....